

hujskanje ni povzročeno od ljudstva, temuč naravnoma od posameznih tržkih pisarjev, katerim je samo na tem ležeče da napravljajo prepir, za hrbtom se pa potem smeji. Ne gre toraj pametnemu človeku, te ničvredneže poslušati, temuč pljune naj vsakdo pred takim malopridnežem, ki ni vreden, da med nami živi. Kmetje so pošteni ljudje, pa jim tudi ni za hujskarijo, ter želijo mir; spoznajo naj te nemirneže, če pa ne, tedaj bodejo se prepozno zavedli, da so zašli v zanke klerikalnih izkoriščevalcev in zapegljivcev. Njih podjetja imajo le kratek obstanek, izglede, za to imamo na Spodnjem Štajerskem dovolj.

Od Ptujskih sejmov. Živinski sejem dne 16. decembra t. l. je bil dobro obiskovan; prignalo se je 30 konjev, 591 goved in 320 svinj. Cene so bile srednje nastavljene, kupčija je bila vsled tega precej živahna. Kupcev je bilo precejšno število iz iz daljnih krajev, posebno iz Srednjega Štajerja. — Špeharski sejem se je vršil 12. in 18. t. m. Obekrati se je prodalo skoraj vse pripeljano blago. Cene so bile za prodajalce precej ugodne, ker je stal kilogram slanine (la, brez kože) 1.20 — 1.24 K, kg. masti 1.30 — 1.40 K, kg. gnjati 0.96 — 1.00 K, kg. plečeta 0.88 — 0.96 K, kg. hrbtnine (ribe) 1.32 — 1.44 K, kg. mesa za klobase 1.08 — 1.20 K. — Prihodnji svinjski sejem bode dne 5. januarja, živinski sejem pa 7. januarja 1904. Pričakovati smemo za oba obilo kupcev.

Dopisi.

Iz slovenskih krogov. Mili, dragi nam „Štajerc“, povedati ti vendar moramo, kakšna jeza kipi vsakemu poštnemu človeku, poštnemu slovenskemu kmetu ali trgovcu, ko bere ob priložnosti nesramne hujskarije v umazanem mariborskem farškem in dohtarskem listu „Slov. Gospodarju“ v štev. 49, z dne 3. dec. t. l. na tretji strani pod naslovom „Iz slovenskih Haloz“ o Ptujskem sejmu sv. Katarine. Mi kmetje smo iz zadnjih vrst omenjenega članka ročno spoznali, da je pisatelj teh nesramnih kvant kakor po navadi zopet nek škodljivec naroda in krščanske vere ter v sramoto častiti duhovščini pokvarjeni klerikalec v neki haloški fari. — Ljubi „Štajerc“! ravno ti ljudje se hlinijo po kmetskih hišah deloma po beračenju in bernji, ter nadlegujejo vso hišo, pri kateri tebe, ljubi „Štajerc“ najdejo, celo na prižnici in v spovednici te preganjajo, lotijo se tudi najpoštenejših hiš, v katerih se v pouk in kratkočasje nahajaš. Ta farizejski hinavec razlaga v omenjenem članku postopanje Ptujčanov ob času Katarinskega sejma pri zaračunjanju kramarskih prostorov. Če so kramarji toliko ali toliko plačali, dobro, ta denar se je pa saj pošteno zabeležil v javnih računih v korist mesta in kmetov. „Štajerc“, poprašaj pa še tudi ti, kako so računili in računijo ti farizejski hinavci ubogemu ljudstvu pri vsakej priložnosti, kakor pravijo v „dobre namene“! Vsak dogodek v družini znajo izkoriščati, naj že bo vesel ali žalosten, kakor so krst, ženitnina, pogreb. Je umrl najubožnejši kočar ali

kočarica in zapustil vdovca ali vdovo z malimi otročiči, ali ne zaračunite vi pogreba s 10, 15, ja celo 50 kronami, ter znesek neusmiljeno izterjate. Čestokrat računite za malenkostne pisarije čez postavno določene meje. Povejte nam vi volkovi v ovčjih oblekah, kaki prijatelji kmetskega ljudstva ste vi!? Pokažite nam le eden slučaj iz Kristusovega življenja, v katerem bi On ljudstvo proti plačilu podučeval, tolažil, blagoslavljal! Povejte nam eno točko iz Kristusovega nauka, iz naše čiste svete vere, ki bi velela ljudstvo odirati in si nakupičiti bogastva! — Kje vas uči vaš prevzvišeni poklic ščuvati ljudstvo in širiti sovražstvo? Bliža se prihod Kristusov v duhu, — ako bi pa prišel v osebi, poprijel bi gotovo zopet za bič, stopil v tempelj in rekel: poberite se vi farizeji, kajti vi ste naredili hišo božjo v jamo razbojnikov! Ste li vi moji nasledniki? Sem jaz vas tako učil? Ja, t a k i ljudje se hlinijo za kmečke prijatelje. Za brezverca, nemškutarja itd. razglasijo vsacega, ki si upa jim le trohico resnice v lica povedati, ki se predrzne le na eno samo napako jih opozoriti. Začeli smo kmetje že resnico spoznavati, tudi v čisto temnih glavah se je začelo daniti. Prišel bode čas žetve, ljulika se bode odbrala od pšenice in se sežgala. Živimo po pravi krščanski veri, po naukih pravih duhovnih očetov, ki so v r e d n i biti nasledniki Kristusovi! Hvala Bogu, še imamo take med nami. Varujmo si pšenico, ljuliko pa zasledujmo, odbirajmo, zatirajmo, uničimo! Kmetško okrožje.

Od sv. Trojice v Slovenskih goricah. Pri nas imamo šestero č. gg. očetov Frančiškanov, ki v našem fari dušno pastirstvo oskrbujejo, in sicer je po rodu petero Kranjcev, oče gvardijan pa je Hrvat. Vsi so slovenskega jezika popolnoma zmožni, kljub temu so nekateri od pridig kakor izključeni. Gospoda gvardijana vidimo vsako nedeljo in praznik po dvakrat na prižnici, da pridiga in krščanski nauk razlaga — večinoma praznim klopem. Odkritosrčno Vam pove-mo, oče Miklavž, da jednoličnost in enakomernost utruja, posebno velja to pravilo govornikom. Ne gledé na Vaša groženja, oštevanja i. t. d. s prižnice Vam farmani svetujemo, da, celo prosimo Vas, pustite po redu tudi Vašim sobratom nam sv. evangelij in krščanski nauk razlagati, ker menjava vedno zanima. Marsikateri vernik več bi poslušal pridigo, ko bi se ta enoličnost enkrat odstranila. Mislimo si pa tudi, da bi se Vaši gg. sobratje ne predrznili tako meni nič tebi nič farmane na tak nezasišan način sumičiti in psovati, kakor ste storili to Vi pred nekaj časom gospod gvardijan s tem, da ste nas farmane krivili, mi bi bili Vam cerkev od zunaj s človeškim blatom omazali. Človek se mora vedno popred prepričati, predno svojega bližnjega nesramnega dejanja dolži, posebno pa se naj tega pravila drži duhovnik, ako želi, da bi ga verniki ljubili in spoštovali. Seveda ste se morali v prvi vrsti na Trojiške naprednjake in „nemčurje“ zaleteti, a spodobilo bi se Vam, kot učenemu in olikanemu gospodu, da bi bili potem, ko ste se prepričali, da so zunanjo steno cerkve šolarji z mehkimi lupinami kobljih kostanjev onesnažili, vsaj

nekoliko besedij v opravičenje svojega neutemeljenega umičenja in vsaj nekolikošno zadoščenje razžaljenih armanov izustili, a tega najbrž Vam Vaša krščanska ponižnost ni pripuščala, kljub temu Vam odpustimo so žaljenje mi, ki smo imenovani „prokleti Štajerani“ in nemčurji“.

Od sv. Martina na Paki. Večerni vlak Celje-Venije obstoji ob polušesti uri na postaji Rečica, kjer nakokrat mnogo ljudi izstopi in vstopi. V bližini postaje je pošta, na katero tudi množina ljudi prihaja in odhaja. 28. novembra t. l. je precej deževalo in ob prihodu omenjenega vlaka je bila že črna tema. Tukajšnjega graščaka sinovi so pričakovali z vozom svojega brata, ki je imel z vlakom priti. Ko se z posledcem zopet vsedejo na voz, zdirjajo skokoma proti domu, a v svojej neprevidni naglici so povozili tukajšnjega vrtnarja J. Fr. Skaza, gredočega na kolodvor na neko pošiljatev. Ponesrečenec je dobil več udarcev od konjskih kopit in kolo mu je zlomilo ključavnico. Posled padca zbil si je en zob ter bil na glavi od melesa hudo ranjen. Ponesrečenemu revežu je prihitala na pomoč tukajšnja poštarica gospa Marija Kranjc, predela je, da so se ranjencu rane izmyle, dala ga preobleči ter ga okrepčala z dobro pijačo, potem pa dala pod nadzorstvom dveh gospodov na njegov dom peljati. Zares usmiljena Samaritanka! Vsa čast in hvala ji naj bode! Toliko usmiljenja in ljubezni danes redko najdemo. Povzročitelji te nesreče so brez vsega briganja dalje peljali, kakor da bi se bilo ničesar dogodilo, brez da bi svojo krivico kaj deloma poravnali. Ces. kr. žandarmerija je to nekompetentni oblasti naznanila, a kaj bo gospod državni pravdnik k tej zadevi rekel, to bode prihodnost pokazala. Misliti si o tem smemo mnogo, a ne bi začasno ne smemo ničesar, da se ne storimo boljših predseznanja uradnim činom.

Iz Poljčan. Peter Mesarec iz Št. Jurja pri Mariboru se peča z razkosovanjem zemljišč, to se pravi on kupuje od prodajalcev kakšna večja posestva ter ista po želji drugih kupcev v manjših ali večjih kosih na drobno prodaja. Tako je kupil tudi 17. julija 1901 posestvo od Jožefa Jagodiča v Poljčanah za 7.100 goldinarjev. S pomočjo svojega mešetarja Gajšeka je Jagodiča in njegovo ženo pregovoril, da ni treba pismene pogodbe, ter da naj Jagodič samo tiste pogodbe podpiše, katere bode Gajšek s kupci posameznih zemljišnih kosov sklenil. Zakonska Jagodič, priprosta kmečka človeka, nista slutila v tem koraku nobene nevarnosti, katerej sta se s tem ravnanjem nasproti davkarski oblasti izpostavila, ter sta predlog Gajšeka in Mesareca sprejela. Gajšek je na to razkosal in prodal posestvo in dotične kupne pogodbe so se v pisarni dr. Lemeža v Slov. Bistrici podpisale. Kupci posameznih kosov so se tamkaj s prvega branili pogodbe podpisati, ker oni so kupili le od Mesareca in ne od Jagodiča, na prigovarjanje dr. Lemeža pa so se slednjič udali in podpisali. Posledica temu pa je bila, da je dohodarinsko sodišče v Mariboru obsodilo zakonska Jagodič in vse kupce posameznih kosov dotičnega zemljišča v kazni v skup-

nem znesku 10.000 kron, proti katerej razsodbi so imenovani sicer ugovore vložili, ki pa še dosihmal niso rešeni. Čudno se nam zdi, kako je zamogel dr. Lemež navedene stranke, katerim seveda postavne določbe niso znane bile, tako na led speljati, ko mora njemu biti tozadevna dohodarinska postava vendar popolnoma znana! Radovedni smo na konečni izid te pravde.

Iz mariborske okolice. Spoštovan in čislán je in mora biti učiteljski stan. On šteje med svoje ude svetovnoznana imena slavnih mož, ki bodo slovela poleg imen modrih vladarjev, zmagoslavnih vojskovodij, sloviti učenjakov in raznih drugih izvanrednih veleumov, dokler bo svet stal in bival na njem olikan človeški rod. Učiteljstvo se svojega ugleda k večjemu tudi zaveda in tako je tudi prav, toda dobro bi bilo, ako bi se ob priličnih učiteljskih shodih posamezni udje še krepkeje in izdatneje na načela, katera si je učiteljstvo na svoj prapor zapisalo, opozarjali in opominjali. Ob zasleditvi kakega prestopka, katerega je posamezen ud samovoljno skozi svojo surovost, neusmiljenost ali celo divjost zakrivil, pa bi naj dotičniku tudi skupno učiteljstvo, ali pa vsaj učiteljstvo tistega okraja, v katerem se je prestopok učiteljskih predpisov ali šolskih zakonov dogodil, svojo nevoljo in mržnjo izreklo, kar bi gotovo več izdalo, kakor n. pr. svarilo ali ukór pristojnega ces. kr. okrajnega šolskega nadzornika. Če bi se ta naredba upeljala, zmanjšalo bi se gotovo tudi število neresničnih in neopravičenih pritožb, katerim je zaradi malenkostnih prestopkov posameznih učiteljev skupno učiteljstvo izpostavljeno. Opozarjamo tukaj nekega g. učitelja (imena tokrat iz spoštovanja učiteljskega stanu ne bomo imenovati), da nikakor ni umestno in nikakor za učitelja spodobno, ako tisti malega dečka v mrazu, snegu in dežju brez pokrivala in brez vrhnje suknje nažene domu, kamor ima odrasli človek pol ure hoda, kakor se je to zgodilo na nekejši šoli na Spodnjem Štajerskem pred nekaterimi tedni. Da bi se take reči ne ponavljale več v prihodnje, želi prijatelj in častilec učiteljev, ki pa ni — soci, pa tudi ne — Pestalozzi.

Zunanje novice.

Trgovca z dekleti. Z Lloydovim parnikom „Afrika“ so te dni iz Aleksandrije v Egiptu pripekljali v Trst nekega Milavca, rojenega v Logatcu na Kranjskem, ki je zvalil iz Ljubljane kakih 10 deklet v Egipt in jih tam prodal v zloglasne hiše, za česarvoljo je bil od ljubljanskega deželnega sodišča na 12 dni zavora obsojen. Mala kazen to!

Svoje može zastupile so nekatere žene v Vörösmartonu na Ogrskem. Zločini so se zasledili, ko je nedavno nagloma umrl kmet Jurij Tiszak. Vzrok smrti je spoznal zdravnik dr. Hanus srčno kap, a pozneje se je dognalo, da ga je zastrepila lastna žena, ki je imela z imenovanim zdravnikom grešno znanje, od tega tudi strup prejela ter po njem bila k groznemu zločinstvu zapeljana. Dokazalo se je na-